

Miloš Zeman

Miloš Zeman

(* 28. září 1944 Kolín)

je český politik, ekonom, prognostik a třetí prezident České republiky. Úřadu se poprvé ujal složením slibu 8. března 2013 a druhé funkční období zahájil přesně o pět let později. V období 1993–2001 působil jako předseda České strany sociálně demokratické. V letech 1996–1998 zastával funkci předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a následující čtyři roky byl předsedou sociálnědemokratické vlády menšinového charakteru, jejíž existence byla umožněna na základě tzv. „opoziční smlouvy“

s Občanskou demokratickou stranou. Po neúspěšné kandidatuře na prezidenta České republiky v roce 2003 odešel na sedm let z politiky. V březnu 2010 se stal předsedou nově založené *Strany Práv Občanů ZEMANOVCI*. Na funkci rezignoval po parlamentních volbách 2010, ve kterých se strana nedostala do sněmovny.

V přímé volbě v roce 2013 byl zvolen třetím prezidentem České republiky a zároveň historicky prvním českým prezidentem zvoleným přímou volbou. První kolo vyhrál a v rozhodujícím druhém kole zvítězil nad tehdejším ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem. Svůj prezidentský post se rozhodl obhajovat v následujících prezidentských volbách 2018,[2] ve kterých postoupil s Jiřím Drahošem do druhého kola.[3] V něm 27. ledna 2018 vyhrál výsledkem 51,36 % a obhájil prezidentský úřad na dalších pět let.[4]

1 Dětství a mládí:

Narodil se 28. září 1944 v Kolíně. Jeho matka, Marie Zemanová (1917–1997),[5] byla učitelka, otec Josef Zeman (1903–1957)[6] byl poštovní úředník. Rodiče se v jeho dvou letech rozvedli, dále vyrůstal jen s matkou a babičkou.[7] Otec, se kterým se nestýkal, zemřel, když mu bylo třináct let.[8]

Studium a povolání

V roce 1963 dostudoval střední ekonomickou školu v Kolíně. Přitom hrozilo, že mu bude odeprána možnost složit maturitu, a to kvůli referátu, ve kterém oslavoval knihu Karla Čapka Hovory s T. G. Masarykem, která byla komunistickým režimem zakázána.[8] Nakonec byl připuštěn k maturitě, ale nebylo mu vystaveno doporučení ke studiu na vysoké škole.[8] Zeman z tohoto postupu později obvinil svou učitelku českého jazyka, ta vinu odmítla. Po maturitě pracoval v úctárně závodu Tatra Kolín. Jeho spolupracovníci později vzpomínali, že ho toto zaměstnání nebavilo a k ostatním byl přezíravý.[8] Díky praxi v závodu Tatra po dvou letech získal doporučení k dalšímu studiu. Navíc kvůli srdeční vadě získal tzv. modrou knížku a nemusel absolvovat základní vojenskou službu. V roce 1965 začal dálkově studovat Národohospodářskou fakultu VŠE v Praze, kde studoval obor národohospodářského plánování, o dva roky později přešel na denní studium, které zakončil roku 1969. Následně zde také rok vyučoval. Během studia bydlel na koleji Jarov. Také spoluzaložil diskusní Studentský futurologický klub a byl pomocnou vědeckou silou profesora Pavla Hrubého. Svou diplomovou práci napsal u profesora Věňka Šilhána. Jeho tehdejší známí ho považovali za nadaného studenta, a také namyšleného samotáře.[8]

každém člověku je vedle touhy po svobodě také touha po řádu...
A nám samozřejmě hrozí riziko, že se opět semkneme do davu. Ten dav bude stát na druhé straně barikády, než stával, ale bude to tentýž dav. Proto bychom se měli vyhnout všem davovým psychózám, všem populistickým náladám. Tato společnost, které bylo několikrát v historii puštěno žilou tím, že nejlepší část její inteligence emigrovala, stojí před poměrně silným rizikem, že jakmile bude zbavena jednoho krotitele, začne si sama hledat jiného. Kohokoli nabízejícího sílu, právo, pořádek a samozřejmě nádvkem prosperitu – a jen tak mimochodem i spravedlnost. Ovšem spravedlnost v tom jedině správném výkladu.“ –Miloš Zeman pro Mladý svět, 1990, s.